

maga gazdája. 1950—1962 között Zsombó község tanácstagja. Négy gyermek édesapja. Pár holdas szőlőjét és gyümölcsösét kiválóan gondozza.

Tombácz János egészen a rádiónak a tanyavilágban való fokozottabb térhódításáig, tehát a múlt évtizedig messze környéknek volt téli mesemondója. Korai alkonyat idején már gyülekeztek a tanyájában, a szoba és konyha megtelt hallgatósággal. Többször is megtörtént, hogy a hosszú éjszakákat egyvégtében átmesélte, és a kései virradat még együtt találta a darvadozó társaságot.

Meséi a szegedi táj élőszavas hagyományából nőttek ki. Másfelől iskolai könyvtárból olvasta Benedek Elek mesefeldolgozásait, továbbá az Ezeregyéjszaka valamelyik ifjúsági kiadását. Ezeket alkotó módon teremtette újszerűvé. Többször hangoztatta, hogy csak olyat mesél, amit ő maga „komponált össze, vagy a fülével hallott”.

Tombácz János legnagyobb ereje a színes képzeletben, gazdag meseszöve-, szerkesztőtehetségben, kristálytisztá, Tömörkény István legjobb alkotásaira emlékeztető nyelvében, szavának hibátlan ö-ző muzsikájában, főleg pedig páratlan előadói biztonságában van.

Eddig mintegy ezer gépelt oldalra terjedő mesemondása vár megjelenésre.

